

TELEGRAFUL ROMANU

Nr 80. ANULU XV.

Telegraful ese de două ori pe săptămâna: joi și Dumineca. — Prenumeratiunea se face în Sabiu la expediția foiești pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expediția. Pretul prenumeratiunii pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. sau pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și terii străine pe anu 12 pe $\frac{1}{2}$ anu, 6 fl. v. a.

Inseratul se plătesc pentru
întea ora cu 7. cr. și urmă, pentru
a doua ora cu 5 $\frac{1}{2}$ cr. și pentru a
treia repetire cu 3 $\frac{1}{2}$ cr. v. a.

Sabiu, în 5/17 Octombrie 1867.

53
Sabiu, 4 Octombrie.

In doi numeri precedenți amu publicat și noi după „Albin'a“ apelul ministrului Eötvös precum și programele sale pentru reunii inițiante cu scopul de a crește (educa) poporului.

Inca la cea d'antâj faima ce ne sosi despre intențiunile reunii de educație, vorbindu noi despre bunetatea convenirilor invetitorilor nostri, amu aflatu ore-si care asemenea între acele reunii și aceste coveniri și prin urmare ne-amu vedut motivat a aplauda ideia lui ministru. Astăzi, candu o avem tota dinaintea noastră, o putemă a preția și mai bine și astăzi deca i vom căuta vre o afinitate între afacerile noastre privitoare la educație, i o vomu și astă in măsu mai estinsa, în sinodele cele mai recente (de curend) ale bisericii gr. or. din Transilvania, și in senatul scolaru constatatoru in un'a terialitate din clerus, și in dōue terialităti din poporu. Va se dica, și astăzi, candu avem intregu quasi programul lui ministru, nu ne modificămu parerea noastră de mai nainte.

Dlui ministru alu cultelor și alu ieviamentului i jace la anima crescerei poporului. Vrea ince că interesul de crescere se fia prin aceea mai viu, mai înaltat, ca poporul insusi se fia și elu unu factoru activu la crescerea sea propria.

Sinodul nostru bisericescu transilvanu tocmai din acestu punctu de vedere au manecat la fiesarea organizației trebei scolare, căci elu au datu sinodelor parochiali, protopresbiterali și eparchiali dreptul a conduce tréba scolară, după cercula activităției fia-carei părți sociali bisericesci, și si-au susținutu dreptul de regularea trebei crescerei prin sinodulu eparchialu și senatul scolaru.

Referintele sustatatoré legali, cari incredu crescerea poporului confesiunilor respective, s'ară paré ca prin mesur'a acăstă a ministrului voru suferi o modificare.

Noi afirmămu contrariulu, căci Dlu Baronu Eötvös insusi lasa confesiunelor a duce și a conduce tréba loru scolară, și proiectea amintitele reunii că unu sucursu spre inaintarea crescerei poporului preste totu.

Biserica nostra in sinodulu dela 1864 creză unu regulamentu după carele „biserica autonoma si reguléza, administra și conduce trebile și afacerile sele bisericesci, scolari și fundaționali in tote părțile și factorii ei constitutivi, după form'a reprezentativa fundata in sancta scripture, canone, institutioni și pracs'a bisericésca“ (§. 1). Totu in aelu regulamentu se dice, ca părțile organice și adeca parochiele, protopresbiterale etc. (§ 4), fia-care și continueaza actiunele sele bisericesci, scolari, și fundaționali prin representantii loru etc. (§ 6). Biserica nostra asiā dara e ins'a o reunii strinsa și legitima, la carea are dreptu fia-care creștinu din ea a luă parte in tote afacerile ce se tînu de biserica in intielesulu conclusiunilor sinodale. Intre aceste se află și afacerile scolare, incepându treptatul dela cele ce se perfratéza in sinodele parochiale pâna la cele ce vinu a se trată in sinodulu metropolitan totu prin representanti de ai poporului și clerului.

Asemenandu acum aceste dōue instituționi un'a cu alt'a, adeca, regulamentul bisericei noastre cu projectul lui Bar. Eötvös le aflatu in acea afinitate, in care e d. e. totu omulu fatia cu biserica și patri'a sea, pentru pâna candu biserica demanda fia-cărui creștinu, că pre cătu sa implineșca detorintele sele că creștinu, pre alt'a sa se folosescă și de drepturile sele care i le da biserica: pre atunci biserica demanda creștinului, ca elu că cetățenii să-si implineșca detorintele sele patrioticce și totu odata sa se folosescă și de bu-

nătătile acele, cari i le da patri'a. Prin urmare suntemu de convicția aceea, ca ori și cine dintre noi observandu cele ce renduiesce biserică adunată in sinodu eparchialu și metropolitanu spre binele crescerei poporului, — pote sa intre și in reunia cea scolară, ce o proiectea dlu ministru de învățamēntu.

Standu parerea noastră, și sperandu, ca nimeni nu o va impugnă, mai atingemu inca și vocea, ce se redica afara de biserica noastră într'acea, că scol'a sa se emancipe de sub clerus. La noi astfelui de voci se voru putea auda pâna atunci, pâna candu metropoli'a noastră va avea norocire sa tîna unu sinodu metropolitanu administrativu bisericescu, căci atunci se va documenta de ajunsu, ca nici liter'a, nici spiritul institutiunilor bisericei noastre nu iarta, că clerusu sa monopolisedie cu tréba crescerei poporului. Documentu invederatu pentru acestu assertu este regulamentul bisericei noastre in Ardélu din a. 1864, a cărui cetire și studiare me-rita atenția generală a tuturor barbatilor nostri confesionali, dura și a barbatilor nostri patriotic.

Evenimente politice.

Sabiu, 4 Octombrie

Maj. Sea Imperatulu a sositu in 11 Octombrie dela Ischl și inca in decursul acelei dile înainte de amédi a primi pre Cancelariulu imperialu in o audiunia de vre-o dōue ore. Unele diuare s'au grăbitu a celi din ochii cancelariului impressiunea audialiei ce o avuse cancelariulu la Imperialu și a impartast publicului, ea are sa se intempe de cărădu unele lucruri de mare însemnatate. Altele diceau, ca cancelariulu se aru fi exprimatu cătră unii depotați din apropierea sea, — se intielege ea și acăstă se dice ca in urm'a impressiunie avute in urm'a audientiei — : ca concordatul are să tréca prin revisiune; cu Rom'a deca se poate; fără de Rom'a și contra Romei deca trebuie sa fia. — Poi'a oficiala pasiesce contra tuturor conjecturilor de feliu celor de mai susu și dechiară, ca cancelariulu nu s'a manifestatu nici cum, după avut'a audientia.

Deputatulu Mühlfeld in o cuventare lungă face propunere (și o motivéza) de a se delatură concordatulu, carea la cetirea dintâi a fostu sprijinitu de o majoritate însemnată. Propunerea s'au indreptat la comisiunea respectiva (confesionala.) Pre lângă toate ca membrii nemti din senatul imperialu facu multa vorba pentru putina isprava, deca se adeverește scirea ca M. S. prin biletu de mâna a dechiarat ca adres'a celor 25 episcopi se va transpună senatului imperialu spre deshatere: — atunci sărtea concordatului se cam poate prevede.

Din siedintele premergătoare ale senatului imperialu va fi de interesu a aminti cuventul lui Giovannielli (dep. tirol.) in carele intonează autonomia tierilor, și ale polonilor Ziblikiewicz și Zemialkowski. In ideile acestor a se vede ceva marcatu, pre candu nemti din stâng'a senatului imperialu facu vorba multă din teoriele de drepturi, din care insa se vede nesuntia de a suprematisa pre celelalte națiuni cu ai căroru reprezentanti siedu impreuna in senatul imperialu. § 15. din drepturile fundamentale de statu, in care se garantă autonomia bisericelor recunoscute de statu, lu amendéza deputatulu Bucovinenu Andreeviciu. Impartasim mai la vale, după „Albin'a“, cuventarea întrăga rostită cu acăsta ocasiune de cătră deputatulu amintit.

La „Frankf Jurnal“ se scrie din Berlinu că atâtă acătu și in Vien'a se lucra din toate puterile pentru impacarea curtilor acestor dōue reședințe. De aci se deduce mai departe ca Imperatulu Austrii și Regulă Prusiei se voru intâlni

cătu de cărădu in Baden-Baden. Ansa la scirea acăstă dede schimbarea in planulu de calatoria alu Regelui Prusiei. Acestă avea adeca a se intorci din caletori'a sea dela Weimar direptu la Berlinu. Acum ince se dice ca de aci va calatori spre a patru ore cătu-va tempu la Baden-Baden. Nu se scie deca combinatia acăstă are ce-va temeu realu. Cașa, se dice mai departe, aru fi de a se cauta in intielegerea intre Francia și Italia asupr'a cestiunii romane.

Din statul papal se spune mereu ca trupele papei invingu pre garibaldini; de alta parte insa se spune, ca trupele cestoru din urma totu cresc și se immultescu. Regimul italianu concentra trupe la marginile statului papei și tramsu seu la curtea din Parisu dechiară ca situatiunea in Italia e forte serioșa și trupele italiane au sa intre in provinciile Romei.

Din România se scriea in diuare ca la Bacău s'aru fi aflandu 4000 puseci de ale emigrației magiare și ca cesta din urma le-aru fi cedatul regimului austriacu. Consulul c. r. austriacu au dechiarat asiā dara armele din cestiune de proprietate austriaca și le-ă reclamatu pentru regimul seu. Cele mai noue sciri din diuarele nemtice și ungurești spunu, ca garda națională din Bacău au confiscat puscile și le-ă dusu la primaria cu puterea. Consulul s'au indreptat cătră regimul domnescu că sa-i viață intr'ajutoriu spre a-si putea duce in indeplinire insarcinarea ceo are în cestiunile armelor.

Caderea tieranilor romani la miseria — seracia — de desperatu.

Orestia, 25 Septembrie.

(Gapetu din nr. tr.)

Aru fi dara o necesitate imperative ca inaltul Gubernu regescu sa ia, chiaru in interesul inaltului regim, mesuri pentru impedecarea reului desrisu, prin oprire sub respundere și pedepsa căcărimii in sate sa nu dea beuturi pre conto mai multu că pâna la 3 fl. v. a., prin oprirea, că sub slujb'a bisericei in dumineci și serbatori sa fia crișmele inchise, adeca sa nu se venda beuturi. Mai incolo, sa nu fia iertatul a se primi bucate pentru beuturi sub pedepsa grea, dictata atâtă pentru crișmari cătu și pentru celu ce aru cetează a duce bucate pentru beuturi. Mai adesa controlare a mesurilor exofte in privint'a marimei, cătu și in privint'a cuaalităției beuturilor, și aflandu-se falsificate sa se traga crișmarii culpabili la pedepsa grea etc. și ca dregatorile politice sa scotia mai intâi contributia anuale și apoi după aceea detorile pentru beuturi. —

Mai incolo, *) de-si cu parere de reu, totusi nu mai potu rabdă, me dore inim'la pentru o multime de omeni pagubiti din partea unor omeni fără de conscientia, cari iera se folosescu de credulitatea poporului. Me voi margini de asta data a mențiună numai unele slabieuni — sa nu dicu abusuri, ale Drului Ratiu, advocatu.

D. Dru R., nu sciu pîntru ca e română numai, seu și pentru ca striga asupr'a națiunilor și anume asupr'a națiunei ungare, și-a fostu castigatu una renume că advocalu. La densulu au cursu din toate părțile comune intregi și particulari incurcați cu fostii loru Domni in procese urbariale etc. Se indemnau unele comune și unii particulari din altii sa mîrgă la doctorulu R., carele le va miru pările cu domnii. Se intielege ca trebuie sa fia indemnato și astfelui de omeni a nu se impacă cu dnii, despre cari nu

*) Pentru cele ce urmăza amu publicat articulul numai la repetiția stăruintia a trimitatorului, luanu densulu totu respunderea asupr'a-si.

eră prospectu ca voru pulă dobendī prōceselui. De aici se vede ca scopulu a fostu să intr'acolo indreptat că sa se scăde anticipationi dela ei, sa-i despărțe de bani. Lașu sa premerega unu exemplu numai, de natură acēstă, după informațione dela unu Domn de crediamentu, ca în Silvasiu lângă Reginu aru fi fostu circiter 40 de dieleri ai Baronului Pejaja c e v i c cu căte 20 jugere la câmpu să locu din launtru. Mentiunatu Br. a imbiat cu căte 10 jugere să mosia din launtru numai sa se impace, la ce insa Dr. R. nu aru fi lasatu pre ómeni. Acum suntu dobenditi să se voru scote din case. Mai înainte sa nu fia statu reu acesti ómeni; aveau animale domestice pre la casele loru, insa asiā se vede ca au trebuitu sa le venda că sa dea bani la dlu aduocat mentiunatu, căci de acele acum nu se prevedu pre la ei, să éca au perduți și procesele. Acestu casu espusu, cum dicu l'amur audiu dela unu domn de crediamentu; cu tōte aceste suntu alte de cari suntu siguru, dintre cari numai cele urmatore: In Coman'a Szt-An'a de vre-o 30 fosti iobagi s'au fostu acăiatu fostii domni sa le ia pamenturile. Dlu Dr. R. a făcutu contractu cu ei se plătescă pentru purtarea procesului fia-care căte 30 fl. v. a. Peste 100 fl. au să platit, vediendu inse ca nu-i reprezenteaza la pertractări s'au lasatu de elu să spre norocirea loru au datu in Osiorhei u de unu Domn, care a cautat să a gasit in opulu Dlu Grim din 1863, ca Domnii suntu pentru pamenturile de sub intrebare desdaunati, le-a adusu pentru cătiva florini dela Sabiu documente in privinti'a astă, cari documente vre-o 2 insi le-au produs la dlu de pertractare, ce vediendu contrariulu loru să a lasatu de a mai purtă procese cu ei; bani insa dali au remas la d. Dr. R. Oare Dsea nu putea gasi astă, trebuea se ia dela fia-care căte 30 fl., ce s'arū fi să intemplatu adeca aru fi scosu sum'a intręga de nu le venea celalaltu Dnu intr'ajutoriu să in fine pote ca pentru negligentă sea perdeau ómenii și procesele.

Dela locitorii din Toplita, Mesterháza și Cuesdiu a luat su me mari pentru că sa le pōrte procesele, in cari erau incurcati cu Domnii pentru munti, procesele suntu perduțe, pentru ca Dsea n'a fostu neci odata la fati'a locului in persóna sa se fia informatu despre starea lucrului, sa-si fia făcutu unu conspectu despre situatiunea locului, ci a tra mesu la pertractări de concientiul Partenie Ratiu, cari nu suntu juristi să nu au fostu in stare să-si apere clientii fatia cu aduocatii contrarilor, — ómeni renumiti — și asiā au perduțu ómenii unii după altii procesele de o parte, și de alta parte si-au perduțu bani.

Nu a fostu D. Dr. R. la judecatoriu scaunala

a Muresului de candu este aduocat, la pertratari, de-si a avutu din scaunulu acestă dela multi ómeni procese de purtat si au fostu multe pertractări, cele sciu si eu, precum nu a prea amblat neci la alte judecatorii la pertractări, după cum mi-a spusu unu Domn chiaru din cancelari'a Dusele, observandu-mi totu odata, ca se occupa mai multu cu cause națiunale. O! ce frumosé cause națiunale aru fi fostu, se fia lucratu cu diligentia procesele misericorii tierani, că sa li se fia facutu dreptu unde au avutu dreptu, sa fia fostu ei de ori-ce națiunătate, déca le-a luat asupra-si să a mancatu bani dela ei. Mai multe a-si fi in stare de a spune, cine inse nu va crede iée înainte Nr. Găzetei din an. 1866 27 et 28, unde corespondentele acestui articulu Protopopu din Regenu Crisianu dice, ca au trasu pelea de pe sermanul român, ia mancatu carne etc. mai intrebe să pe D. Protopopu Trombitasiu din M. Osiorheiu său pe altulu de pe acolo căci să in Osiorheiu si in Regenu vorbescu multi multe de tōte despro mentiunatulu Dr. Aru face bine să tenerimea studiosa română ca numai după-ce e bine convinsa despre meritele unui barbatu alu națiuniei, sa-i tramita adresse și salutari.

Observezu ca mie D. Dr. R. nu mi-a făcutu neci unu reu, nu mi-a datu ansa la neci un'a mania, ci pe mine faptele Dusele comise cu miserii sei clienti m'au condusu a scrie aceste sîre, și astă asiu si facut'o cu ori care altulu. —

In fine cătu se atinge de caderea tieranilor români la apesatorea miseria pote serví cu deslăsiri și disertatiunea Secretarului gubernialu Ladislau Vajd'a, caro — disertatiune — merita a fi tăntuita că o iconă la casele locuite de români, de să amu datu eu de unu Dnu român aici in Orestia, căruia nu-i venea la socotela acēstă disertatiune *), precum neci articululu din M. Osiorheiu 16 Aug. 1867 esitu in „Tel. Rom.“ nr. 65 și 66. pentruca Dsea nu face nemica pentru prosperarea poporului român care are atât'a lipsa de sfaturi și inventație din partea inteligenției române, și apoi déca face altulu ce-va-lu invidieza. Domnulu Vajd'a si-a aflatu insa să din partea adunării recunoscinția, căci a fostu la cetea operatului seu mai adese ori intreruptu cu vivate. Unu lucru a trecutu Dlu Vajd'a cu vederea, care trebue sa ocupe locu in operatui — disertatiunea — seu voluminosu, lucratu in folosu să pentru binele națiuniei sele, care trebue sa-i sia storsu multa ostenéla. Trebue sa ocupe locu intăiu — numele unui barbatu inteleptu și erudit din Austria, care a fostu să este fal'a națiuniei,

*) Pote form'a ei. R.

care are atât'ea titluri la radicarea națiunei să a făcutu d'acēstă a devenit u atât' in launtrul imperateli cătu să in Europa, cunoscuta și respectata, care după mai multe cete a-si avea de a insiră, este unu fiu să barbatu alu națiuniei romane plinu de merite pre terenul eclesiastic, scolasticu și politico-națiunalu, prin a căruia starintia activa și influențiatore să efectuatu Asociatiunea transilvana pentru literatura și cultură poporului român (1861), care — asociatiune — a fostu că unu meteoriu premergatoriu pentru inițiatarea celorulalte 5 asociațiuni române din Austria și pre carea acel'a au condus'o cu atât'a zelu să tactu pâna in vîr'a trecuta. — Acolo, unde a fostu lăudate in acēsta disertatiune meritele literatului nostru barbatu T. Cipariu, cascigate pe campulu literaturei, cari altintre oră cine aru vrea sa i le abstraga, aru pecatu, acolo era locul era detori'a a se face pomenire de acel'a căruia i detorim noi atât'a.

Mentiunatulu barbatu, nu multu i-si va face, de-si unalu său altulu — (aici nu intielegu eu pre dlu Vajd'a —) nu-i va recunoșce meritele in deplin'a loru mesura. Faptele remanu sapte, cele bune in insusirea loru maréti, glorioasa și in decursu de seculii neuitate, cele rele in insusirea loru rea si degradatore.

La cestiunea concordatului.

Cei 25 de episcopi catolici au turnat uleu in focu cando au pasită cu adress'a loru la treptele tronului imperatelor.

Aru fi unu lucru cu neputentia de a inregistra tōte pările ca e său pronunciatu contr'a acelui pasu, care a versat in dignitate in cea mai mare parte a credinciosilor catolici afara de preolime. Consiliul municipal din Vien'a eschiamă intre altele in contraadres'a lui asternuta senatului imperialu, ca clerulu dice ca se interesă de crescere copililor nostri. Noi, nu ei, ne interesăm de copii nostri, cari scim simți că parinti de familia, care simtiu preotii (catolici) nu-lu potu ave.

Reform'a lui Schusek din Vien'a după-ce constatătă pericolulu ce-lu provoca adress'a episcopilor asupra esistentei monarhiei austriace, dice, ca aru fi ostenéla desiră a returnă principiile acelei adrese. Lucrul e dejă de multu judecatu, lipsesce numai executarea acelei judecăti. Scote unu pasagiu din adresa in carele se dice ca Eppi trebuie sa se intrepuna pentru Ddieu, pentru tronu, pentru popor și biserica.

Ilustrandu dis'a făoașă acestu pasagiu dice, ca ceea-ce privesce pre Ddieu apoi potu Domnile loru sa fia fără de neci o grigia și sa-lu lase in grigia Atoju scientiei și Atotputintiei sele. E o trufia, obraznică candu cine-va să chiaru și unu colegiu

pacă toti provincialismii și tōte dialectele; neci a nostra nu le va putea impăca. Unu dialectu se cultiva, ear celelalte i vinu numai intr'ajutoru.

Cu respectu la dialectulu macedo-romanu se punea intrebări că acestea: Care este numerul macedo-romanilor? Căta este literatur'a loru? Au ei numai unu dialectu in tōte provinciile dintr'Adriatic'a și Negr'a. Care suntu provincialismii loru?

Societatea academică se va vedea constrinsă a trameze filologi corespondenti acolo la fati'a locului, precum a tramișu academ'a magiara in Moldov'a, in Caucas, in Tibetu și chiaru in Chin'a.

In favorea lui H că litera romană sa produsu vocabule, precum hamu, hătu, hai, hei, hăbeucu (dela hebes), hemesitu (dela femei) hida (faedus, franc. hideuse), holbatu, holteiu, hora, humu, huharezu și cate-va nume proprii, precum Horea, Hunedor'a, Huedinu, Husi, care tocmai se fia făscu straine, astazi nu le mai poti desradecina din limba cu neci unu modu și neci ca trebue sa le desradecinezi, déca nu-ti vrei reulu-teu, pentruca de es. Horea este nume istoricu, nume concrescutu cu istoria națiuniei romanesci, din care nu vei mai putea face Orea, precum neci din Hora nu vei face ora, neci din hai ai, neci din hamu amu et.

In favorea lui Z s'au adusu intre altele zamu, zeru, zelu, zola, buza, urezu (Coryza), cum si nici multe nume proprii adoptate definitiv in limba, precum Zoe (femeia), Zabulonu, Zevedeu, Zoroastru, zodiacu, zefiru, zenithu, apoi chiaru după gramatica și principiale dlu Cipariu, aplanezo, fixezu, determinezu, razamu, romaniza, armoniza, urmeza, etc. etc.

Qu a fostu batutu de toti din limba romanesca afara de dlu Eliadu, s'au invoită insa cu totii, că precum K asiā și Qu sa se scrie anume in numele proprii curatul straine, prin urmare Kaiserfeld

FOISIÓRA.

Fragmente din desbaterile societatii academice.

Precum amu disu să la alte ocasiuni, mai multe discursuri tinute și discusiuni decurse in sinulu societății academice aru fi meritatu cu totu dreptulu pastrarea și impartasirea loru la publicul celu luminat alu națiuniei. Voindu Ddieu, asemenea desbateri, pote să mai interesante decătu cele din estempi se voru audí să in an. urmatori; era insa bine că acestea din estempi care se potu consideră că fundamentulu celor viitor, se fia fostu pastrate nu pentru gloriol'a membrilor respectivi, ci pentru interesulu comunu. Ci totu incepulturul este greu, erau acestea este unlu din cele mei grele. Unele propuneru său amendamente motivate s'au alaturat la protocoolele dilei; aceleia se voru vedé atunci candu se voru publica in Bucuresci cu spesele societăției. Noi din parte-ne ne-amu pastrat unele dñe mai memorabile, cum să unele puncte, asupra căror'a decursera discussiuni mai caldurose.

In cate-va siedintie ale comisiunii filologice au fostu multa disputa, déca este sa se accepte său nu, in ABCdarele romanesci alfabetulu intregu usitat in Abedarele curatul latinesci. Unii cerea sa intre pâna și Ph și W că litere. Resultatul a fostu celu care se vede in propusetiunea făcuta de d. Cipariu, ca său primiu numai 25. —

Asupra aplicării literelor h, l, n, z au cursu dispute lungi și une-ori forte anorate. DD. Macsimu și Carageani voiau de es., că in locu de chia-

de episcopi și cardinali, ceea ce merge astă de departe să a vră la sub scutul lor pre Dlu ceriului și alu pamentului. Ce s'atinge de tronul apoi s'a pututu imperatulu convinge ce ajutoriu iau datu ultramontanii in Itali'a și in alte părți și cum s'a aretat de recunoscatori. Arata ca tronurile se intaresca in tările protestantice, precandu in tările catolice au fostu mai totu tempulu subminate de congeratuni d. e. in Itali'a și Spania. Ceea ce privesce poporul, acesta are reprezentanța sea in comune și in diez; mărgă și clerulu acolo și multiamăseca-se cu cerculu de activitate ce li se cuvine și nu pretinda a fi o casta privilegiata și a formă statu in statu. De alta parte cum voru pulé episcopii sa se intrepuna pentru poporu cindu tăta inteligintă e in contra loru. Iéra cardu dicu ca ei se intrepuna pentru biserica le pune intrebarea : ca ce e biserica ? Cită din catechismulu celu micu pentru scările rom. catolice din Austria dela pag. 16 unde stă : Ce este sănta biserica catolica ? La acăsta se respunde : „Sânta biserica catolica e adunarea cea veduta a tuturor u creștinilor dreptu credinciosi.“ In urmă acestora intrăba „Reform“ numai decătu : unde se vede in biserica rom. cat. vre-o adunare a tuturor u credinciosilor și unde să vediuta specialminte in cestiu ne concordatului ? Nicairi ! suna respunsulu. In cestiu ne concordatului fura numai 25 episcopi adunati și chiaru și acăsta adunare a fostu nevediuta. Sa cerce episcopii sa facă o adunare vediuta a tuturor catolicilor și ei se voru convinge ca ei in adres'a loru nu au vorbitu nici decum in numele bisericei. Iéra deca aru vrea ei sa afirme că toli aceia, cari suntu in contră concordatului nu suntu dreptu credinciosi, atunci biserica catolica dreptu credinciosa in Austria aru fi astă de mica incătu săru puté dice cu totu dreptulu, ca episcopii jertfescu concordatului insusi biserica.

Discursulu din sied. de Mercuri (9 Oct.)

a senatorului imperial Samuilu Andrieviciu in caus'a autonomiei bisericei.

Articululu 15 din legea fundamentala de statu referitor la drepturile generali ale cetățenilor suna : „Fia-care biserica și societate religioasa recunoscuta legalmente are dreptulu esercitiului de religiune publica, dispune și administră afacerile sele interne autonomu, este insa supusa legilor generali de statu că fia-carea alta societate.“

Din cuprinsulu acestui articulu de lege e de intielesu, ca onoratul comitetu avu de scopu a garantă fia-carei biserici recunoscute de statu autonomia deplina in administratiunea afacerilor sele.

sa nu se scrie Caisfeld, nici Königgrätz Coenigraeti, nici Quäcker, Quasdanovich, sa nu se facă Cuæcher, Quasdanovicu.

Despre e in locu de i la dente, lente, mente, argenlu, sene, mene, prende etc. etc. inca a fostu dispute mari, din cauza ca mai multi membri nu se invoira nici decum, pentru că principiulu etimologicu sa fia impinsu pâna in latinia și pâna acolo, incătu sa se altereze chiaru acea parte a pronunciarei românesci, care este comun a tuturor românilor din tăta tările asediate intre Dunare, Marea negă, Nistru și Tis'a. Argumentele aduse pro si contra cu acea ocasiune era foarte interesante, majoritatea cumpani pentru pastrarea in asemenea casuri a pronunciunii de astăzi, că adeca sa se scrie i precum se și pronuntia. Totu astă voiā majoritatea că o și u sa se scrie totu cum se pronuntia in vorbele in care se schimba o in u, d. e. pociu, putere, pututu, jocu, jucatu, din cauza ca asemenea capritivri parute ale limbei suntu cerute chiaru de geniul ei, de eufonia și adesea de prosodia, apoi alte limbi suntu incarcate cu mișcări de exemplu de feliulu acesta ; astă d. e. in latinesc din ago nu faci nici scrii pret. perf. agi, ci egi, facio feci, nu faci, do dedi, nu dadi, ille illius, nu illeus, is ejus, nu ius etc. etc.

Mare rola au jucatu in discursulu desbaterilor ortografice despre o parte Principi a lui Cispariu, eara de altă carte titulata Nouvelles leçons sur la science du langage. Cours professé a l'institution royal dela Grand-Bretagne en l'année 1863. Par. Max Müller professeur a l'université d'Oxford. Traduit de l'anglais. Paris 1867. Acea carte de altintre interesanta, era desu citata mai alesu in siedintiele din 7/19 și 9/21 Septembrie in contră etimologistilor prea rigorosi. (Va urmă)

Ca unu fiu și preotu alu bisericei ortodoxe orientali recunoscu cu multiamire acestu scopu voitoriu de bine, astă insa, ca in redactiunea presentu nu e acestu scopu respicatu deplinu, celu putinu nu in acelu modu, ca in unele cumpenitore și esentiale privintie să se intempine tăta indoiește.

Conferandu articululu 15 cu patentă imp. din 31 Decembre 1851, carea suna : „Noi declarăm prin acăsta patentă respicatu, ca voimur a susține și aperă pre fia-carea biserica și societate religioasa recunoscuta in statu in dreptulu esercitiului publicu de religiune, deci in administratiunea autonoma a afacerilor sele, asemenea in posessiunea și folosintă institutelor, fundațiunilor și fundurilor sele pentru scopuri de cultu, de instructiune și de binefacere, remanendu insa ele supuse legilor generali de statu“, conferandu dicu articululu atinsu cu acăsta patentă imperatresa, se arata, ca acumă nu se garantă bisericei tăte acele, ce fura desemnate inainte de multi ani prin generositatea monarhului.

Pre candu in patentă imp. din 31 Dec 1851 e vorbă despre autonomia bisericei in administratiunea afacerilor bisericesci fără aderări și în ceteră, suntu desemnate in articululu presentu numai a făcerile interne. Pre candu ierasi in acea patenta să garantata bisericei posessiunea și folosintă fundațiunilor, institutelor și fondurilor pentru scopuri de cultu, de instructiune și de binefacere, in articululu de acum nu se atinge nici cu unu cuventu de averile bisericesci.

Ca in respiciunea „afaceri interne“ e de cunoscute o restrițiune a bisericei in autonomia ce-i compete dupa asiediamintele sele in administratiunea afacerilor propriu nu este indoială, și eu trebuie se intonu epitetu „interne“ cu atâtă mai vertosu, de ore-ce de la finea secolului trecutu incocă se imprenă cu acestu cuventu după placu au mai multu, au mai putinu; bă in acestu cuventu află adesea, de-si nu in Vien'a, dura in provincie mai deparlate și aceea interpretatiune, ca organele regimului lasă organelor bisericesci numai altariul in celealte afaceri inse de și intrebă de biserica, remânea cuventul ei prea adesea nebagat in séma.

Iéra daca intonu lipsă decisiunilor in privința posessiunei, folosintei și a administratiunei aferilor bisericesci cauza e, că biserica nu poate fi linisita prin redactiunea art. 5 carele vorbesce despre inviolabilitatea proprietății in genere, cu atâtă mai putinu a art. 6 din legea presenta, carele face posibile o restrinție a bisericei întră castigarea și dispunerea cu proprietăți imobile.

Eu nu potu cugetă, ca acumă, candu e vorbă de asecurarea de drepturi in mesuri mai intinse pentru alti cetățeni și corporatiuni, aru voi cineva sa detraga bisericei și aceea, de ce se bucură ea și pâna acum.

Că sa fiu insa bine intielesu, insemnă, ca eu nu cugetu la acele privilegii și imunități, pre care le posiedea vre-o biserica inaintea și spre manuirea celor-lalte societăți religioase; nici nu socotu eu acelea indreptării ale unei alte biserici pre teritoriul statului, care acum cu nedependință unui statu de dreptu nu se potu imprenă. Eu me restrințu și cugetu numai la aceea, ce aru fi de concesu unei biserici numai decătu, că sa existe conformu delineamentelor constitutiunei sele.

Prin recunoscerea legală a unei biserici in statu este pusa și constitutiunea ei sub tutela legilor publice. Fiindu dura vorbă despre libertatea și autonomia bisericei, aru trebuie sa fia garantata o miscare libera in launtrulu intregului cercu alu constitutiunei sele, altintre garantă autonomiei aru fi numai ilusoria.

O marginire se poate pretinde dela biserica și cu acăsta trebuie sa se impacă biserica, insa numai intru acele, ce suntu spre scaderea binelui de statu și numai in acea măsură, incătu colidă cu interesele legali ale unor altor factori de statu. Insa doctrinele și constitutiunile bisericelor recunoscute in Austria nu colidă cu interesele statului, din contra ele sprințescu binele statului. „Imperati' mea nu e din lumea acăsta“ dise șurdiști bisericei, și ierasi : „Dati lui Dumineșteu cele suntu ale lui Ddieu, dati și Imperatului cele ce ale Imperatului.“ Teritoriul bisericei nu este astă dura lumescu, nu e pamentenă, ci e religiosu-moralu, eternu. Pre acestu teritoriul pretinde biserica deplină libertate, deplină autonomia.

Sa-mi fia iertat, a desemnat cu putine trașuri cele ce suntu de lipsa bisericei după destinatia sea, și pre care teritoriul trebuie că sa pretinde biserica deplină libertate, deplină autonomia.

Biserica este unu instituțiu urditu de Ddieu pentru scopuri religioșu-morale. Că purtătoria a celei solie este purtărea a acelora trei oficii mandatice, adeca alu invetigatoratului, alu preotiei și alu administratiunei bisericesci.

De invetigatoratul bisericei se tine competenția : a predica cuvintul evangheliei in adunări publice, invetatori a asiediă, scole confesionali a urdi și a le conduce institute mai inalte și aluminate clericale a sustină, in genere a dispune tăte cele ce suntu in folosul invetigatoratului bisericescu. De preotia bisericescă se tine competenția : a serbă publicu cultulu dumnedieescu, și a adună spre acăsta comunitatea credinciosilor, locașuri bisericesci a radică, fonduri bisericesci spre sustinerea locașurilor și a servitorilor, a urdi și a le administrează ; sacrautiile și alte funcții pentru vii și morți a plini, organele oficielor bisericesci a le alege și asiediă, serbări publice a face, casatoria a o binecuvântă, in genere a dispune tăte cele ce se atingă de cultulu dumnedieescu.

De administratiunea bisericescă se tine : privighierea asupră societății in genere și asupră viațăreligioșu — morale in deosebi, legea lui Ddieu a o aduce in deplinire și in spiritul ei a face legi nove, a intempișă fără delegile și necuvinția, a serbă adunări bisericesci (sinode) și a consulta in ele negoțile, disciplina bisericescă a mandatice și a dispune tăte cele ce aparțin de administratiunea bisericescă.

Acăsta e tăta plenitudinea afacerilor bisericesci ce stă in cerculu competenției bisericesci ; acăsta e tăta autonomia ce o pretinde biserica. Mai multe decătu aceste nu se tinu de ea, de mai multe nici nu are lipsa, spre a există și a-si împlini misiunea sea. Dara aceste tăte nici nu se potu detraga bisericei, de ore-ce ele se referesc la cele eterne și nu la cele temporale, ele suntu proprietatea bisericei și nu avușa străină.

Tăte aceste afaceri le-a administrat biserica in secolu cei trei d'antău cu totul autonomu. Intre marginile și numai cu puterile sele se sustină biserica in fată a urgiilor sangeroso in totu imperiul romanu. Ea invetă, asiediă invetatori, urdi scole catedhetice; in ea se adună la serbători d'dieesci, organiză comune bisericesci, alegea și asiediă organele serviciului bisericescu; ea facea sinode și trată in ele despre negoțile mai importante. Astă s'a sustinutu biserica prin cei trei secoli ai erei crestine numai intre marginile și prin puterile sele fără de amestecul unei puteri externe, fără de influența regimului imperatiei române. Dara i lipsă odihnă esterna, recunoscerea politica in imperiul romanu, ce domnia preste trei părți de pamentu.

Tocmai cu marele Constantiu, incepându regenților crestini, castiga biserica indreptărea politica. Ea se pune in un reportu legal cu statul, intre ambele autorități se desvoltă cele mai amicali referintie; statul concede bisericei bratilu aperării cetățene, eara biserica statului participarea in afaceri, pre cari mai nante le administrează singura.

Parerea, ca in imperiul romanu inexistință aru fi fostu biserica identificata cu statul, ba ca biserica aru fi fostu stapanita de statu intru tăte, se restoră prin două marturii cardinale, ună adeca a imperiul Justinianu eara altă a papii dela Rom'a Gelasiu. Justinianu dice : „Dome bunetăți s'a datu omului din gratia d'dieescă : preotia și regimul statului, aceea ingrijesc de cele eterne, eara acesta de cele temporale afaceri ale omului. Mai respicatu inca scrie Gelasiu către imp. Anastasiu dicendu : „Imperatores in ordine rerum ad religionem spectantium episcopis suntu subjecti, episcopi autem illo, qui primam sedem occupat non excepto in ordine ad regimen reipublicae politicum, legibus imperatorum obedire debent.“ Si in sepa, asemanandu legelatunea statului romanu cu decisioanele bisericei, se arata, ca ambele legelatuni mergeau ună lângă altă, ambele autorități steteau ună lângă altă.

Ear după caderea imperiului romanu apuca reportul bisericei către statele, nascute din drenaturile acelui imperiu mare, două direptuni, și anume in occidentu spre daun'a statelor, iera in orientu spre daun'a bisericei. Eu nu voi sa inducă tristele consecințe, ce se facura spre daun'a puterii de statu și se dedusera pâna la detronarea de regenți din decretalele Pseudo-Isidorine, asupră căroră scientia facă de multu judecată. Eu trecu și preste miscările cumplite ale re-

formatiunei spre eliberarea tronurilor de sub stapanirea Romei crestine. Eu remanu pe lângă Austria; unde din tempulu legalitatejunei josefine ierarchi'a, besericie rom. cat. deveti mai angustata in cerculu sea de competenția, pentru carea insa beseric'a rom. cat. fu óre-cátu desdaunata prin privilegie naintea celorulalte confessiuni.

Privindu cu linisice cursulu lucrurilor, precum s'a desvoltatu elu de atunci incóce, se arata, ca intre competenti'a statului si a besericiei nu s'a pré deosebitu; din contra e de astutu óre-care comuniune in ambele direptiuni. Mie-mi vine, ca in Austria mergea pâna acum asiá, precum se intemplá intre doi fratini, cari, pâna ce suntu in cas'a parintesca, nu pré alegu intre alu meu si alu teu, si asiá unu intrebuintieza adese cele ce suntu ale celui'laltu.

Acum insa, precum se vede, sa incete acea comuniune; fia care parte, fia-care din aceste individualitati se pastreze numai proprietatea sea si se dispuna autonomu. Fiindu dara vorb'a de o deosebire de olalta ale acelor'a, ce pâna acum erau comune statului si besericiei, aru fi de urmatu dupa asiomulu de dreptate generale: „Ce tie nu-ti place, altui'a nu face; si cum doresci a le tale, asiá concede si altui'a ale sele.“

Statulu sa se elibere de influența besericiei in scola, in administratiune si in judecatoria. Ei bine! beseric'a ceea-ce nu se bate dupa stapania, nu poate avea nemic'a in contra; dara tocma asiá e eu dreptulu, ca sa se garanteze si besericiei autonoma sea.

Si precum in firea lucrurilor jace si in interesulu statului si alu bisericiei, ca acum'a sa devina in fapta ceea-ce se dico: Cui que suu m; caci pe cátu e mai secura biseric'a, pe atâtu mai binespriginitu statulu, si pe cátu mai in putere statulu, pe atât'a mai linisesta biseric'a. Afara de acestea demustra istor'a deplinu, ca o invasiune a puterei de statu pe teritoru bisericiei si o amestecare a acestei'a in afacerile statului aduce daune proprie, de óre-ce elementele eterogene in unu corpu organicu nu lucra spre bine. Totusi inse pentru societatea omenesca si bisericica ca plantagiul religiositatiei si moralitatiei, si statulu politien ca aperamentulu dreptului si alu ordinei, suntu de lipsa.

Cugetu dara a fi demistratu necesitatea unei indepliniri a articulului 15 carea nu e in contr'a intenției onoratului comitetu. Aceasta indeplinire nu e ce-va nou, ci numai ceea-ce s'a respicatu si garantatu mai, nainte de Majestatea Sea. Deci facu propunerea:

Inalt'a casa binevoiesca a incheiat, ca articululu 15 se sune in urmatoriu modu:

„Fia-care beserica si societate religiosa legalmente recunoscuta are dreptulu invietiaturei in adunările sale bisericesci si scolare precum si a exercitiului publicu alu religiunei, dispune si administréza autonomu afacerile sale, remane in posesiunea, folosinti'a si administratiunea instituteloru, fundatunetoru si fondurilor dedicate scopurilor de cultu, d instructiune si de binefacere, este insa in aparitiunea sea ca societate supusa legilor generali ale statului.“

— Responsulu referintelui Dr. Surm la acestea, prin carele dete o interpretatiune solena la articolulu 15 e urmatorulu: Déca s'a disu in articolulu acest'a: a faceri interne, se intellede de sine, ca beseric'a este in administratiunea afacerilor interne deplinu autonoma si nedependinte de puterea statului, eara in ingrigirea afacerilor este supusa statului ca alta societate.

Ce se atinge de libertatea invietiaturei, se intellede acésta in esercitu cultului ddiescu, si a-fara de acésta este asecurata libertatea invietiaturei in art. 13 si 17.

Ce se atinge in fine de asecurarea averiloru besericesci, nu se arata de lipsa o respiciune speciala pentru beserica, caci senatulu nu voiesce a remané in dererul patentei imp. din 31 Decembrie 1851, prin urmare cu ceea-ce amu voi sa asiguram aici beseric'a, amu asecuratu in art. 5 pre toti cetatienei, adeca cu neviolabilitatea proprietatii.

De pe malul Muresului.

Trecuta döue si respective trei luni, decandu decursera alegerile in Comitatele multu cercate Transilvaniei, cu ce succesu, scimu bine, adeca cu

proteste solemne ale Românilor in cotra abusurilor si ilegalitatiilor manifestate din partea magiarilor in decurgerea alegerilor eschidiendu prin acelea multi Români *) qualificati si cu familia, si espunendu prin aceea multe familiu la proletariatu, fara de a respecta binele de obste, candidanduse si alegendu-se magiari necualificati spre a pute fi judecatori.

Acum'a cu dreptu si poate pune totu omulu intrebarea, ca óre adunandu-se diet'a in Pest'a, asemenea re'ntornandu-se membru ministerului dela Vien'a, anulá-se-voru alegerile ilegali? ca óre luá-e-voru in respectu protestele Romanilor? si óre ce voru face cu ampliatu cei multi cari au prinsu bine si au fostu sorte de lipsa dupa-ce s'au dasu ampliatu streini din Ardealn, fara de cari nu sciu cum s'aru fi pututu administrá Ardealulu si carii acum'a in locu de multiamire se eschidu dela tote oficiurile. Óre nu s'aru poate aplicá mai bine acesti'ori la cari oficiuri din Ardealu, decat sa se totu promoveze streini si de cei necualificati seu cu mai putina qualificare indiestrati ca fii Patriei ce i eschisi cari au trasu plata pâna acum'a pe trei luni? Déca s'aru fi aplicatu acesti' pe la oficiurile contribuuiunale si la alte ramuri a oficiurilor finantiale candu s'au promovatu unu si altii la oficiunile acelea, aru si castigatu erariulu nunumai prin aceea ca nu debuiá sa dea plata si la unulu si la altulu, dar si prin aceea ca avea amplioati juristi absoluti si in totu tipulu qualificati nu cum suntu astadi la oficiurile finantiale in Transilvania.

Acestea suntu intrebări seriose, de care trebuie sa se intereseze ministeriulu, de care trebuie sa se intereseze deputati români si se faca intercaliune pentru viitoriul românilor transilvani in genere si pentru viitoriul multor familiu prin alegeri nefericite!

Audu ca in Comitatulu Albei super au demisiiunata unu Könczey asesoru si in loculu lui s'au denumit u de asesoru fostulu asesoru Schrader Adolfu, unu sasu din scaun. Cohalmului. Acum'a de me veti intrebá cum s'au intemplatu aceea, de unu comite supremu românu denumesce pre unu sasu de asesoru, care nu e posessionatu, delaturandu pre Onitiu si Popoviciu fostii asesori in Comitatulu acest'a cu possessiune intr'unu Comitatul romanesca insa batjocorita prin alegerile decurse, a poi sciu ce sa ve respundu?

Poian'a Marului in Sept.

Dle Redactoru! Fiindu ca pentru unii ómeni mai ca nu mai potu esepui alte mijloce decat publicarea faptelorloru loru celoru rele, asiá dara ve rogu sa bine voiti a dâ locu in colonele stimabilei dvostre foi urmatorei mele descoperiri:

De unu anu de dile suntu asiediatu ca docente la scol'a nostra poporalu din Poian'a Marului, in cursulu acestui anu amu avutu nenorocirea a vedé multe fapte necuvintiose din partea unui'a dintre cei doi Preoti de aici, adeca din partea Parintelui Leontie, vediut'amu ómeni miseri plangendu pe urma-i — unulu ca ia luate Mosior'a, altulu ca ia luate vit'a, altulu ca l'a impoveratu eu stola, si altele, vediut'amu mai incolu cum acei nenorociti n'au unde se plânge caci, notariulu e fiulu seu, iera judele e nepotulu seu — dara amu gândit u ca ómenii se voru cunoscce pre sinesi — si ca déca iubescu dreptatea, despre o parte nu voru asupri pre ómeni asiá, de alt'a nu voru monopolizá posturile dela deregatori'a comunale, dara vedu ca ómenii nu se cunoscu pre sine si ca ei totu mai departe voiescu a merge cu pretensiunile loru egoistice, si ca se silescu a monopolisá inca si posturile scolare adeca: de docente, caci acelu Parinte Leontie dupa ce si-a pusu cu cete uneltiri, pre unu fiu alu seu notariu carele dupa trecutulu, dupa studiele ce le-a facutu, ba chiaru dupa faptele lui de candu este notariu n'aru meritá sa sia nici pergariu la oficiu, (caci si de presentu este in cercetare criminale) se silesce Parintele Leontie a-si mai pune si pre alu doilea fiu alu seu — carele d'abia este in gimnasiulu inferioru — de docente in loculu meu, de a ceea domni'a lui sa silitu a micsiorá salariulu invietatorescu, apoi nesciendu cum sa strice contractul meu invietatorescu, in dilele trecute se esprimá in cancelari'a comunale, care e cas'a domnialui, in fati'a mai multor locuitoru si representanti comunitari, ca cei ce au subsrisu acelu contractu, suntu

*) Si ne români. R.

nische ómeni de nimic'a si vagabundi, iera dupa ce spusei ca tocma Directorulu localu, Inspectorulu districtualu si altii suntu subscrisi acolo, me scose din cancelaria impingendu-me si ghoidindu-me — amenintiandu-mi ca sa nu mai mergu mai multu in Poian'a Marului — ca nu i-mi va umbla bine.

De s'aru iedreptá macaru in óra a 11-a caci Comisiunile, cercetările si chiaru pedepsele preste care au trecutu pomenitulu parochu le-a uitatu curendu. *)

N. Gugianu docente.

*) Ce bine aru si candu amu poate sa crutiámu publicul de nouatati de aceste, pentru ca scimu ca nimenea nu se „zidesce“ de ele. R.

Concursu.

Devenindu vacante döue stipendie de cete 50 fl. v. a. din fundatjunea „Franciscu Iosefin a“, pentru asculatori de drepturi la academiele din patria, se deschide prin acésta concursu pâna esclusivu 15 Octobre cal. vechiu 1867.

Aspiratorii la acestea stipendie sa-si substerna in terminulu prescriptu la Efor'a subsemnatu: a) atestatu de hotezu, b) atestatu, respective tote atestatele de studie din anulu scolasticu precedentu, si c) atestatu autenticat u de paupertate.

Sabiul 25 Septembre c. v. 1867.

Efor'a Archidiecesei

24—2

gr. res. din Transilvania.

Nr. 25—1 Concursu.

Pentru intregirea statiunei vacante de invietitoriu in comunitatea gr. or. Ohabitia, ce e ingremata maritului comitatu alu Carasiului si Protopresbiteratului gr. res. alu Caransebesului, se scrie prin acésta concursu.

Cu acésta statiune suntu impreunate urmatorele emolumente anuale:

a) in bani gal'a: 42 fl. v. a.

b) in naturale: 20 meti de cuceruzu in bobe; 50 punti de lardu; 50 punti de sare; 10 punti lumini si quartiru liberu.

Doritorii de a ocupa acestu postu de invietitoriu voru avea a indiestră petisunile loru concursuale, timbrate dupa cuvintia, cu estrasulu de hotezu, cu atestatu despre absolvarea cu sporu bunu a cursului pedagogicu in institutulu preparandialu din Aradu, apoi despre serviciulu de pâna acum si purtarea loru morale si politica, si astfelu indiestrate le voru substerne Venerabilul Consistoriu dreptu maritoriu alu diecesei Caransebesului pâna in 1/13 Novembre 1867.

Caransebes 21 Septembre 1867.

Consistoriulu diecesei Caransebesului.

ad Nr. 164—1867.

Nr. 23—1

Edictu.

Stanca Ioann Porumbulu din Feldior'a, care cu necredinta parasi pre legiuilu ei barbatu Ieremi'a Afinu, fara ca sa se scie loculu petrecerei ei, — se provoca prin acésta, ca in restempu de unu anu de dile dela datulu de fatia, sa se presentedie inaintea subsemnatului foru protopopescu, caci la din contra procesulu matrimoniale asupra-i pornit, se va decide si in absenti'a densei, amesurat SS. Canone ale bisericiei nostre dreptu credinciose.

Forulu protopopescu gr. or. alu Tractului Brasovului alu II.

Brasovu in 24 Septembre.

Ioann Petricu,

Protopopu.

Subscris'a directiune aduce la cunoscintia on. publicu, ca

Calendariulu pe anulu 1868

care in tipografi'a archidiecesana a esitu de sub tipariu se poate capeta ca si in anii trecuti — brosiurat u cu 22 xr, ear in crud'a cu 20 xr. v. a.

Pre lângă cele indatinate astronomice etc. se afla in resp. Calendariu: a) Siematismulu bisericiei gr. or. din Transilvania Ungari'a si Banatu, b) Ingegetari folositore din agronomia (lucrarea pamantului) aratandu-se metodulu celu mai practicu si rationalu dupa care este de a se lucră pamantulu cu folosu, c) Anecdote, poesii m. d.

Sabiul 27 Sept. 1867.

Directiunea tipogr. archid.